

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. juni 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Have Enevold-
sen
Sagsnr.: 2020-0030-4046
Dok.: 1458465

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1188 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Maria Holm

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1188 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren præcisere, om det er normal praksis, at man med domme på henholdsvis to et halvt års fængsel og et år og tre måneders fængsel for voldtægt og andet seksuelt forhold end samleje med en 16-årig pige, ikke bliver dømt til udvisning, hvis man ikke er danske statsborgere? Vil ministeren samtidig redegøre for, under hvilke omstændigheder og straffelovsovertrædelser man ville kunne forvente en udvisningsdom, set i lyset af at den nuværende lovgivning åbenbart ikke er tilstrækkelig til at medføre udvisning af Danmark for de omtalte overtrædelser? Der henvises til: <https://ekstrabladet.dk/112/16-aarig-voldtaget-paa-skift-paa-badevaerelse-nu-er-dommen-faldet/8055890>”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. En udlænding kan udvises på grund af kriminalitet, som følge af visse ordensmæssige hensyn og på grund af ulovligt ophold eller arbejde. En udlænding kan endvidere udvises af hensyn til statens sikkerhed.

Udgangspunktet i de danske udvisningsregler er, at jo længere tid en udlænding har opholdt sig lovligt her i landet, desto grovere kriminalitet skal der til, for at den pågældende kan udvises.

Der er dog alene tale om et udgangspunkt, eftersom en række former for kriminalitet kan føre til udvisning, uanset hvor længe udlændingen har opholdt sig i Danmark.

2. Udlændingelovens regler om udvisning findes i lovens kapitel 4. Udvisning kan ske ved dom eller administrativt.

Efter udlændingelovens § 22 kan en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en flygtning, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 3 år (nr. 1), for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år (nr. 2) eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år og tidligere er idømt ubetinget fængselstraf (nr. 3).

Efter udlændingelovens § 23 kan en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, udvises af de grunde, der er nævnt i § 22 (nr. 1) eller hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år (nr. 2), for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 6 måneder (nr. 3)

eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 6 måneder og tidligere er idømt ubetinget fængselsstraf (nr. 4).

Det følger af udlændingelovens § 24, at udlændinge, der har opholdt sig her i landet i kortere tid end de sidste 5 år, kan udvises af de grunde, der er nævnt i §§ 22 og 23, eller hvis de idømmes frihedsstraf. Det gælder uanset straffens længde, og om straffen er betinget eller ubetinget.

Udvisningsadgangen efter udlændingelovens §§ 22-24 knyttes således til typen af kriminalitet eller længden af idømt straf. Med fængselsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, herunder dom til forvaring, anbringelse og behandlingsdomme med mulighed for indlæggelse.

Bestemmelserne suppleres bl.a. af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, hvorefter en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold i Danmark i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises administrativt, hvis udlændingen – uden for de tilfælde, der er nævnt i §§ 22-24 – er dømt, har erkendt eller er taget på fersk gerning for visse nærmere angivne lovovertrædelser.

Udlændingelovens regler om udvisning ved dom er desuden løbende blevet suppleret af regler, der udvider udvisningsadgangen i tilfælde af nærmere angiven grov kriminalitet. Intentionen er, at særligt grove kriminalitetsformer så vidt muligt skal medføre udvisning uden særlige begrænsninger som følge af varigheden af udlændingens ophold her i landet og længden af den idømte frihedsstraf. Der kan i den forbindelse samlet henvises til udlændingelovens § 22, nr. 4-9, der bl.a. omfatter

- vold mv. mod person i offentlig tjeneste eller hverv,
- narkokriminalitet og hæleri med hensyn til udbyttet ved narkokriminalitet
- overtrædelser af våbenlovgivningens regler,
- en række almenfarlige forbrydelser, herunder f.eks. brandstiftelse,
- en række sædelighedsforbrydelser, herunder f.eks. voldtægt,
- forskellig personfarlig kriminalitet, herunder f.eks., vold,
- grove berigelsesforbrydelser, herunder røveri, tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt
- overtrædelser, der henføres under straffelovens § 81 d (strafskærpelse for en lang række former for kriminalitet, hvis lovovertrædelser har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark).

Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 4-9, forudsætter dog i alle tilfælde, at udlændingen idømmes *ubetinget* frihedsstraf.

3. Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvi-

ses efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med *sikkerhed* vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udvisning kan således ikke finde sted, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) med tilhørende tillægsprotokoller særlig relevant. FN's Torturkonvention, FN's Flygtningekonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder indeholder ligeledes relevante bestemmelser.

EMRK artikel 8 vedrører blandt andet retten til et familieliv. Indgreb i denne ret skal stå i rimeligt forhold til de formål, som indgrebet (udvisningen) skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder bl.a. den begåede kriminalitets art og grovhed, varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet, udlændingens familiesituation og fastheden af udlændingens sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis vil det i almindelighed være proportionalitetsafvejningen, der er afgørende for, om en udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8.

Menneskerettighedsdomstolen har også understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkeltes sags konkrete omstændigheder.

Finder domstolene efter en samlet og konkret vurdering, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise en udlænding af Danmark, tildeles udlændingen en advarsel efter udlændingelovens § 24 b om, at hvis den pågældende begår nyt strafbart forhold, vil der ved en afgørelse om udvisning ved dom på det tidspunkt skulle lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi den pågældende ikke tidligere er udvist af den grund, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Hvis domstolene finder, at udvisning ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal udlændingen udvises.

4. Udgangspunktet er, at udlændingelovens bestemmelser om udvisning også gælder for unionsborgere. EU-reglerne om fri bevægelighed mv. sætter imidlertid grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere og deres familiemedlemmer.

Udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, kan udvises af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Opholds-

direktivet indeholder de nærmere regler om medlemsstaternes muligheder for at begrænse retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes. En tidligere straffedom må kun tages i betragtning, såfremt de omstændigheder, der førte til den pågældende dom, er udtryk for en personlig adfærd, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden. Beslutningen skal baseres på vurderingen af den pågældende persons adfærd i fremtiden. Antallet og typen af domme, som den pågældende person tidligere er idømt, og i særdeleshed de begåede lovovertrædelsers grovhed og hyppighed udgør et væsentligt element i denne vurdering. Gentagne småforbrydelser kan efter omstændighederne udgøre en trussel mod den offentlige orden. Bl.a. tillægges lovovertrædelsens grovhed og typen af domme således væsentlig betydning ved vurderingen af spørgsmålet om udvisning.

Hvis domstolene efter en konkret vurdering finder, at udvisning ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at det vil være i overensstemmelse med EU-retten at udvise, skal udlændingen udvises.

5. Det følger således af ovenstående, at udlændinge, der findes skyldig i voldtægt (straffelovens § 216) og andet seksuelt forhold end samleje (straffelovens § 225, jf. § 216), vil skulle udvises, medmindre udvisning i det konkrete tilfælde med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6. Det vil i hver enkelt sag bero på en konkret vurdering, om det er tilfældet, hvor der ud over den begåede kriminalitets art og grovhed som nævnt bl.a. vil skulle ses på varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet, udlændingens familiesituation og fastheden af udlændingens sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Det kan endelig tilføjes, at den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålet, er anket af Statsadvokaten i København med påstand om skærkelse, herunder at de tiltalte dømmes til udvisning af Danmark.”

2. Der henvises i øvrigt til besvarelse af 21. april 2020 af spørgsmål S 867 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF).

